

VENDIM
Nr.13, datë 14.4.2010

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Vladimir Kristo	Kryetar	i Gjykatës Kushtetuese		
Kujtim Puto	Anëtar	i	“	“
Fehmi Abdiu	Anëtar	i	“	“
Petrit Plloçi	Anëtar	i	“	“
Sokol Sadushi	Anëtar	i	“	“
Sokol Berberi	Anëtar	i	“	“
Vitore Tusha	Anëtare	e	“	“
Admir Thanza	Anëtar	i	“	“
Xhezair Zaganjori	Anëtar	i	“	“

me sekretare Blerina Çinari, në datën 22.12.2009 mori në shqyrtim në seancë plenare çështjen nr.35/22 Akti, që i përket:

KËRKUES: NJAZI SHEHU

SUBJEKT I INTERESUAR: Zyra e Përmbartimit Tiranë, në mungesë.

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor për shkak të mosëkzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f dhe 134/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Xhezair Zaganjori, kërkuesin që u shpreh për pranimin e kërkesës dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.1664, datë 29.12.2006, ka vendosur lëshimin e urdhrat për ekzekutimin e vendimit nr.3819, datë 22.12.1999 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, i cili përmbante detyrimin e të paditurit për t'i liru paditësit (kërkuesit) truallin me sip.900 m² dhe për t'i kthyer shumën prej 566.800 lekë për përdorimin e tij prej vitit 1996.

Zyra e Përmbartimit Tiranë, me vendimin nr.65/GJ1, datë 24.5.2007, vendosi refuzimin për ekzekutimin e vendimit të mësipërm për shkak se akti i ekspertimit ku është referuar vendimi gjyqësor është me të meta dhe se pala kreditore nuk disponon asnjë dokument pronësie.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr.8049, datë 15.11.2007, vendosi “detyrimin e Zyrës së Përmbartimit Tiranë për të vazhduar ekzekutimin e urdhrat nr.1664, dt.29.12.2006”. Ky vendim është lënë në fuqi edhe nga vendimi nr.121, datë 21.5.2008 i Gjykatës së Apelit Tiranë.

Mbi këtë bazë, nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë u lëshua një urdher i dytë për ekzekutimin e vendimin nr.8049, datë 15.11.2007, i cili detyronte Zyrën e Përmbartimit Tiranë të fillonte ekzekutimin e vendimit gjyqësor nr.1664, datë 29.12.2006. Edhe pas daljes së vendimit të dytë, Zyra e Përmbartimit Tiranë nuk ekzekutoi vendimin gjyqësor duke pretenduar si shkak mosregjistrimin e sendit në pronësi të kërkuesit dhe posedimin e tij nga një person i tretë.

Kërkuesi pretendon se ndaj tij është zhvilluar proces i parregullt, pasi:

- nuk po ekzekutohet vendimi gjyqësor i formës së prerë nga Zyra e Përmbartimit Tiranë për

lirimin e truallit dhe pagimin e shumës për përdorimin e tij;

- ZRPP Tiranë nuk pranon të regjistrojë sendin në regjistrin e pasurive të paluajtshme, sipas vendimit gjyqësor të formës së prerë.

II

I. Lidhur me pretendimin për mosekzekutim të vendimit gjyqësor të formës së prerë nga Zyra e Përmbartimit Tiranë

Gjykata Kushtetuese (Gjykata) vlerëson se pretendimi i kërkuar është i bazuar dhe duhet pranuar.

Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës konsiderohet si fazë përfundimtare e realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht, sepse vetëm pas realizimit të tij mund të konsiderohet se individit e ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij. Në këtë fazë marrin pjesë aktivisht jo vetëm palët, pra debitori dhe kreditori, por edhe organet kompetente të ngarkuara me ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë. Roli i këtyre organeve bëhet vendimtar, kur debitori refuzon të ekzekutojë vullnetarisht detyrimin e tij ndaj kreditorit. Në raste të tilla, procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe mënyrën e kryerjes së veprimeve konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë.

Në praktikën e saj të vazhdueshme, GJEDNJ e ka konsideruar pjesë integrale të nenit 6/1 të KEDNJ-së, të drejtën për të kërkuar ekzekutimin e një vendimi gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm. Gjykata ka mbajtur po këtë qëndrim në vendimmarrjen e saj dhe ka pranuar se: "...parimet kushtetuese lidhur me procesin e rregullt ligjor, për të cilin bën fjalë neni 42/2 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të parashikuara në nenin 142/3 të Kushtetutës nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pakufi për realizimin e saj". Më tej, "...ekzekutimi i vendimit përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vetë nocionit të gjyqësisht të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre" (vendimi nr.43, datë 19.12.2007 vendimi nr.1, datë 19.1.2009, vendim nr.6, datë 6.3.2009 i Gjykatës Kushtetuese).

Gjatë shqyrtimit të çështjes u konstatua se ZRPP-ja ka regjistruar një kontratë dhurimi të debitorit, M.M., në favor të shtetases A.M., një muaj pas dhënies së vendimit të formës së prerë që kërkohet të ekzekutohet. Në fakt, edhe nga korrespondenca zyrtare e ZRPP pranohet se është regjistruar një kontratë dhurimi për të njëjtin send, por, siç deklarohej edhe në shkresën e kësaj Zyre, nr.9444/1 prot., datë 16.10.2008, kjo kontratë e regjistruar me numrin hipotekor 7147, datë 24.10.1996 nuk figuron në dokumentet që disponohen prej saj. Megjithatë, mbi bazën e kësaj kontrate rezulton të jetë bërë regjistrimi i pasurisë në emër të A.M. Bazuar mbi këtë fakt, zyra e përmbartimit në përpjekje për të ekzekutuar vendimin, kur është ndodhur në pronën objekt ekzekutimi ka konstatuar se ajo posedohet jo nga debitori, por nga një person i tretë, ndaj të cilit vendimi gjyqësor dhe urdhri i ekzekutimit nuk ka efekt juridik. Për këtë arsye, zyra e përmbartimit ka refuzuar ekzekutimin, me arsyetimin se vendimi gjyqësor i formës së prerë nuk ka efekte ndaj personave të tretë që nuk kanë qenë palë në procesin gjyqësor.

Gjykata vlerëson se veprimet e zyrës së përmbartimit nuk kanë qenë të plota në kuadër të realizimit të detyrës së saj për ekzekutimin e detyrueshëm të vendimit të formës së prerë në favor të kreditorit. Bazuar në nenin 603 të KPC-së, rezulton se: "Kur përmbartuesi ligjor konstaton se sendi i paluajtshëm ndodhet në posedim të një personi të tretë, i cili ka fituar për vete posedimin e sendit, pas fillimit të çështjes për të cilën është dhënë vendimi që ekzekutohet, e vë kreditorin në posedim të sendit, duke treguar në vendim se si ka konstatuar kohën në të cilën personi i tretë ka fituar posedimin." Gjykata çmon se kjo dispozitë nuk e lidh ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë me regjistrimin e pasurisë ose pajisjen e personit me certifikatë pronësie nga ZRPP-ja, por vetëm me faktin e ekzistencës së detyrimit të debitorit ndaj kreditorit, i cili rrjedh nga vendimi gjyqësor i formës së prerë.

Për këtë arsye, Gjykata çmon se zyra e përmbarimit nuk ka pasur asnjë pengesë ligjore për të ekzekutuar vendimin gjyqësor, pra për t'i kthyer sendin objekt gjykimi kreditorit (kërkuesit), pavarësisht se posedimi i sendit i kishte kaluar një personi të tretë. Nga ana tjetër, për shkak se A.M. rezulton të jetë vënë në posedim të sendit të paluajtshëm pas fillimit të procesit gjyqësor, Zyra e Përmbarimit Tiranë duhej të kishte zbatuar urdhërimin e nenit 603 të KPC duke zhveshur nga posedimi personin e tretë (A.M.) me qëllim lirim të sendit kërkuesit, sipas vendimit gjyqësor.

Për sa më lart, Gjykata çmon se Zyra e Përmbarimit Tiranë nuk ka kryer të gjitha veprimet e duhura për të vënë në vend të drejtën e fituar gjyqësisht nga kërkuesi, siç parashikohet në nenin 603 të KPC-së. Si rrjedhojë, nga ana e kësaj zyre është shkelur neni 42 i Kushtetutës që garanton të drejtën për një proces të rregullt ligjor, duke mos ekzekutuar një vendim gjyqësor të formës së prerë.

II. Lidhur me pretendimin për mospajisjen me certifikatë pronësie nga ZRPP Tiranë

Kërkuesi pretendon se, megjithëse ka një vendim gjyqësor të formës së prerë që e njeh atë pronar të sendit, ZRPP refuzon ta pajisë me certifikatë pronësie. Kjo e fundit e justifikon veprimin e saj me argumentin se prona e kërkuesit nuk është hedhur në sistemin e ri elektronik për shkak se, për të njëjtin objekt, më parë, është regjistruar një kontratë dhurimi e bërë nga debitori në favor të një personi të tretë, A.M., ndaj të cilit vendimi gjyqësor nuk ka këto efekte, pasi nuk ka qenë palë në procesin gjyqësor.

Gjykata vlerëson se vendimi gjyqësor që kërkohet të ekzekutohet nuk përmban si objekt detyrimin e ZRPP Tiranë për pajisjen me certifikatë pronësie të kërkuesit, por vetëm detyrimin e debitorit për lirim të truallit dhe kthimin e shumës kreditorit. Për këtë arsye, Gjykata nuk mund të shqyrtojë pretendimin lidhur me mospajisjen me certifikatë pronësie të kërkuesit nga ZRPP Tiranë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 131/f e 134/g të Kushtetutës, si dhe në nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Konstatimin e cenimit të procesi të rregullt ligjor parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës si rrjedhojë e mosekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë.

- Rrëzimin e kërkesës për pretendimet e tjera.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Vladimir Kristo (kryetar), Fehmi Abdiu, Kujtim Puto, Sokol Sadushi, Vitore Tusha, Petrit Plloçi, Sokol Berberi, Admir Thanza, Xhezair Zaganjori